

Грузд Марина Володимирівна кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри державного управління, публічного адміністрування та економічної політики, Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця, м. Харків, <https://orcid.org/0000-0002-1396-121X>

ІНСТРУМЕНТИ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ПОЛІТИКИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

Анотація. Будівельна галузь України перебуває у стані глибокої структурної кризи, зумовленої макроекономічною нестабільністю, руйнуванням інфраструктури внаслідок воєнних дій, скороченням інвестицій та дефіцитом кваліфікованих кадрів, що призвело до зниження обсягів будівництва та втрати її ролі як чинника економічного зростання. Традиційні адміністративні підходи, орієнтовані переважно на регуляторний контроль і дозвільні процедури, є недостатніми для забезпечення сталого розвитку галузі, впровадження екологічних стандартів і підвищення ефективності використання ресурсів. Ігнорування принципів сталого розвитку посилює енергетичну залежність, екологічні ризики та фінансову неефективність будівельних проєктів.

У статті обґрунтовано необхідність трансформації публічного адміністрування з інструмента контролю на механізм стратегічного розвитку, що інтегрує економічні, екологічні та соціальні цілі. Виявлено відсутність цілісної системи інструментів реалізації політики сталого розвитку будівельної галузі в умовах підвищених ризиків і невизначеності. На основі аналізу вітчизняних і міжнародних досліджень запропоновано модель публічного адміністрування, яка поєднує нормативно-правові, інституційні, цифрові, фінансові та ризик-орієнтовані інструменти. Їх комплементарне застосування забезпечує координацію управлінських рішень, прозорість, інвестиційну привабливість та стійкість галузі. Доведено, що сталий розвиток будівельної галузі України можливий за умови впровадження стратегічного публічного адміністрування, здатного забезпечити її відновлення та модернізацію в умовах високих ризиків і невизначеності.

Ключові слова: будівельна галузь, сталий розвиток, публічне адміністрування, «зелене» будівництво, цифровізація, управління ризиками, інвестиції, інноваційний розвиток, промисловість.

Gruzd Maryna Volodymyrivna candidate of economic sciences, associate professor, associate professor of the department of State Governance, Public Administration and Economic Policy, Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics, Kharkiv, <https://orcid.org/0000-0002-1396-121X>

PUBLIC ADMINISTRATION TOOLS FOR IMPLEMENTING THE POLICY OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF THE CONSTRUCTION INDUSTRY OF UKRAINE

Abstract. The construction industry of Ukraine faces a structural crisis caused by macroeconomic instability, infrastructure destruction from military actions, declining investment, and a shortage of qualified personnel, reducing construction volumes and its role as a factor of economic growth. Traditional administrative approaches, focused on regulatory control and permitting procedures, are insufficient to ensure sustainable development, implement environmental standards, and improve resource efficiency. Ignoring sustainable development principles increases energy dependence, environmental risks, and financial inefficiency.

This article substantiates a system of public administration (PA) tools for implementing sustainable development policy in Ukraine's construction industry, considering digitalization, «green» construction, and risk management under martial law. The study's novelty lies in a comprehensive PA model integrating regulatory, institutional, digital, financial, and risk-oriented instruments into a single system, adapted to wartime conditions and post-war reconstruction. Unlike existing approaches, the model ensures coordinated decisions, transparency, investment attractiveness, and sectoral resilience, providing a framework for long-term recovery and modernization. The findings show that sustainable development of Ukraine's construction industry is achievable only through strategic PA combining innovative technologies, environmental security, and risk-oriented management within an integrated governance framework, enabling effective reconstruction under high-risk, uncertain conditions.

Keywords: construction industry, sustainable development, public administration, «green» construction, digitalization, risk management, investments, innovative development, industry.

Постановка проблеми. Будівельна галузь України перебуває у стані системної кризи, що має не циклічний, а структурний характер. Поєднання макроекономічної нестабільності, руйнування інфраструктури внаслідок воєнних дій, скорочення інвестицій та дефіциту трудових ресурсів призвело до істотного зниження обсягів будівництва і втрати галуззю ролі драйвера економічного та інноваційного зростання промисловості. За таких умов проблема виходить за межі суто економічної площини та набуває публічно-управлінського виміру, оскільки у сфері будівництва визначальними є правила доступу до ресурсів, пріоритети відбудови та стандарти інноваційного й сталого розвитку промисловості.

Причинно-наслідковий аналіз свідчить, що застосування традиційних адміністративних підходів, орієнтованих на регуляторний контроль і дозвільні процедури, не забезпечує ані екологічної збалансованості, ані технологічної

модернізації галузі, зокрема впровадження екологічних інновацій та інноваційних управлінських рішень. Натомість ігнорування принципів сталого розвитку посилює енергетичну залежність, екологічні ризики та фінансову неефективність будівельних проєктів. У цьому контексті публічне адміністрування має трансформуватися з інструмента контролю на механізм стратегічного розвитку, який поєднує економічні, екологічні та соціальні цілі.

Проблема полягає у відсутності цілісної системи інструментів публічного адміністрування, здатної забезпечити реалізацію політики сталого розвитку будівельної галузі та сталого розвитку промисловості загалом в умовах підвищених ризиків та невизначеності. Саме ця обставина зумовлює необхідність наукового обґрунтування нових управлінських рішень і моделей [3; 8].

Актуальність дослідження визначається кризовим станом будівельної галузі та стратегічною роллю будівництва у процесах відновлення територій, розвитку регіонів та забезпечення соціальної стабільності. В умовах воєнного стану та післявоєнної відбудови актуалізуються процеси координації інвестицій, встановлення пріоритетів і гарантування дотримання стандартів сталого розвитку та ESG-принципів у діяльності промислових підприємств.

Недостатня узгодженість публічних рішень, відсутність цифрових інструментів моніторингу та слабка інтеграція «зелених» стандартів призводять до неефективного використання бюджетних і донорських ресурсів. Тому дослідження інструментів публічного адміністрування набуває практичного значення як основа для формування державної політики, здатної забезпечити відновлення та якісну трансформацію будівельної галузі відповідно до принципів сталого розвитку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика сталого розвитку та цифровізації будівельної галузі в Україні є предметом активного дослідження як вітчизняних, так і зарубіжних науковців. Українські дослідники Паламарчук О. [8], Петришина С. [8] та Адамська І. [1] відзначають, що криза в будівельному секторі, зумовлена скороченням обсягів робіт, дефіцитом фінансування та кадрових ресурсів, потребує впровадження ефективних публічних політик і адміністративних інструментів. Наукові праці Редька К. [13] та Кот М. [13] акцентують увагу на міжнародному досвіді «зеленого» будівництва, зокрема використанні енергоефективних технологій, відновлюваних матеріалів, зниженні екологічного навантаження, орієнтовані на нормативно-технічні аспекти та залишають поза увагою інституційні механізми реалізації державної політики. Вітчизняні дослідники Названов Д. [16], Данилюк М. [5], Дмитришин М. [5] та ін. аналізують адаптацію принципів «зеленого» будівництва в Україні для підвищення економічної ефективності та екологічної безпеки. Практичні кейси відбудови та участі бізнесу у реалізації інфраструктурних проєктів підкреслюють роль держави у формуванні інструментів політики сталого розвитку [9]. Значну увагу сучасні дослідження приділяють цифровізації будівельної діяльності: впровадження BIM та ERP-систем, як відзначають Пушкар Т. [11],

забезпечує підвищення ефективності управління, контроль реалізації політик і моніторинг проєктів. Інформаційно-комунікаційні технології, за даними Боровик М. та Балкової В. [2], є ключовим інструментом у реалізації державних рішень та оцінці ефективності адміністративних механізмів, проте не формують цілісного управлінського інструментарію. У контексті воєнного стану дослідники Коба О. [7], Радкевич А. [12] підкреслюють необхідність інтеграції кризового управління для мінімізації фінансових, кадрових та логістичних ризиків. Разом із тим аналіз літератури засвідчує, що більшість досліджень розглядають окремі елементи проблеми, не пропонуючи цілісної моделі інструментів публічного адміністрування, адаптованої до умов воєнного стану та відбудови.

Попри значну кількість наукових досліджень у сфері будівельної галузі та сталого розвитку, низка питань залишається недостатньо опрацьованою. Зокрема, бракує комплексних оцінок ефективності впровадження «зелених» стандартів у будівництві з позицій економічної доцільності та екологічної безпеки; недостатньо досліджені механізми інтеграції цифрових технологій (BIM, ERP-системи) у процеси публічного адміністрування; недостатньо розроблені моделі управління ризиками у умовах воєнного стану та кризових ситуацій у будівельному секторі.

Крім того, потребує глибшого аналізу взаємодія державних та приватних інвестицій у реалізації політики сталого розвитку та механізми оцінки ефективності адміністративних інструментів у цьому контексті. Таким чином, сучасний стан наукових розробок свідчить про необхідність подальшого комплексного дослідження інструментів публічного адміністрування, спрямованих на забезпечення стійкості, адаптивності та економічної ефективності будівельної галузі України.

Метою статті є обґрунтування системи інструментів публічного адміністрування реалізації політики сталого розвитку будівельної галузі України з урахуванням цифровізації, «зеленого» будівництва та управління ризиками в умовах воєнного стану.

Виклад основного матеріалу. Аналіз сучасного стану будівельної галузі України свідчить, що реалізація політики сталого розвитку не може ґрунтуватися на ізольованих управлінських рішеннях. Розвиток галузі відбувається на тлі численних викликів, що ставлять під сумнів ефективність існуючих правових і управлінських механізмів. Фрагментарна та переважно реактивна правова база, зокрема Конституція України, яка гарантує право на безпечне житло та сприятливе середовище, але не містить норм щодо «зеленого» будівництва та цифровізації, створює правову невизначеність і знижує інвестиційну привабливість галузі [8; 13]. Аналогічно, Закони України «Про регулювання містобудівної діяльності» та «Про енергетичну ефективність будівель» лише частково враховують сучасні технологічні виклики, що підкреслює потребу доповнення нормативно-правової бази цифровими регламентами та стандартами «зеленого» будівництва [16].

Інституційне забезпечення політики сталого розвитку є багаторівневим і розпорошеним: Міністерство розвитку громад та територій формує політику та стратегічні плани; Державна архітектурно-будівельна інспекція контролює дотримання норм; Міністерство цифрової трансформації відповідає за інтеграцію цифрових платформ; органи місцевого самоврядування забезпечують реалізацію на територіях. Відсутність єдиного координаційного органу та недосконалість механізмів взаємодії призводить до дублювання функцій, неузгодженості рішень і фрагментарного впровадження політики [9]. Міжнародний досвід демонструє, що централізовані моделі управління, як у Німеччині та Швеції, забезпечують ефективну координацію «зеленого» будівництва та енергоефективних програм, стандартизацію і сертифікацію, тоді як цифрові платформи в Естонії дозволяють інтегрувати дані між органами влади і приватним сектором, підвищуючи прозорість і контроль [15].

Крім того, публічне управління у сфері сталого розвитку будівельної галузі України стикається з комплексом викликів, які охоплюють соціально-економічні та технологічні виміри. Зокрема, соціально-економічні виклики проявляються у нестачі кваліфікованих кадрів, обмеженому фінансуванні та нерівномірному розвитку регіонів.

Відсутність системної підготовки фахівців у сфері «зеленого» будівництва та цифровізації знижує ефективність реалізації навіть наявних адміністративних інструментів [1; 14]. Технологіко-екологічні виклики пов'язані з впровадженням цифрових систем управління (BIM, ERP, моніторинг проєктів) та дотриманням стандартів «зеленого» будівництва, включаючи енергоефективні матеріали та зменшення викидів CO₂. У сучасних умовах цифровізація та стандартизація екологічних практик стають ключовими механізмами державного адміністрування [2; 11; 13].

Ключовою методологічною проблемою реалізації політики сталого розвитку будівельної галузі залишається відсутність системного поєднання правових, інституційних, цифрових та фінансових інструментів у межах єдиної логіки інноваційного розвитку та забезпечення сталості. Існуючі підходи або зводяться до нормативного регулювання, або концентруються на фінансовому стимулюванні чи цифровізації окремих процесів, що не забезпечує довгострокову сталість функціонування промислових підприємств будівельної сфери. Саме тому доцільним є формування комплексної моделі інструментів публічного адміністрування, яка інтегрує правові, інституційні, цифрові, фінансово-економічні та ризик-орієнтовані компоненти в єдину управлінську систему.

У межах дослідження запропоновано авторську модель інструментів публічного адміністрування, що забезпечує комплексну реалізацію політики сталого розвитку будівельної галузі України. До неї входять:

Перша група – нормативно-правові інструменти. Вони охоплюють рамкове законодавство у сфері сталого розвитку та будівництва, стандарти «зеленого» будівництва, норми енергоефективності та регламенти цифровізації будівельних

процесів. Своєчасне формування єдиних «правил гри» гарантує узгодженість дій всіх учасників ринку та гармонізацію національної політики з європейськими стандартами. Невизначеність у законодавстві призводить до правової колізії, зниження інвестиційної привабливості і сповільнення процесу відновлення інфраструктури [13; 16].

Друга група – інституційні інструменти. Створення єдиного координаційного органу, налагодження міжвідомчої взаємодії та розвиток механізмів публічно-приватного партнерства забезпечують скоординованість дій, уникнення дублювання функцій та підвищення ефективності управлінських рішень. Міжнародний досвід демонструє, що навіть значне фінансування проєктів не гарантує результативності без чіткої координації органів влади [9].

Третя група – цифрові інструменти. Безумовно, цифровізація виступає ключовим чинником цифрової трансформації будівельної галузі та промислових підприємств, що функціонують у її межах. Використання BIM-технологій, державних цифрових платформ і аналітичних систем забезпечує прозорість процесів, підтримує цифрову трансформацію управління та сприяє інноваційному розвитку промислових підприємств будівельної галузі. Цифровізація зменшує корупційні ризики, підвищує якість стратегічного планування та сприяє інтеграції управлінських процесів [2; 11].

Четверта група – фінансово-економічні інструменти, які орієнтовані, в першу чергу, на підтримку екологічних інновацій та реалізацію ESG-принципів у проєктах відбудови. Державні гарантії, «зелені» облігації, податкові стимули та механізми залучення приватних інвестицій формують фінансову основу сталого розвитку галузі. Лише комплексне поєднання державного фінансування та приватного капіталу дозволяє реалізувати проєкти у масштабах, необхідних для модернізації та відновлення інфраструктури [12; 14].

П'ята група – ризик-орієнтовані інструменти. Кризове управління, безпечні протоколи, резервні механізми фінансування та сценарне планування набувають особливої актуальності в умовах воєнного стану. Вони дозволяють мінімізувати втрати, забезпечити безперервність будівельних процесів та підвищити стійкість галузі до зовнішніх шоків [4; 7].

Узагальнення результатів дослідження дало змогу сформулювати авторську модель інструментів публічного адміністрування реалізації політики сталого розвитку будівельної галузі України (табл. 1).

Таблиця 1

**Інструменти публічного адміністрування політики
сталого розвитку будівельної галузі України**

Група інструментів	Зміст та ключові механізми	Основні суб'єкти реалізації	Очікуваний управлінський ефект
Нормативно-правові	Формування та оновлення законодавства у сфері будівництва з урахуванням принципів сталого розвитку; імплементація стандартів «зеленого» будівництва; регламентація енергоефективності та цифровізації будівельних процесів	Верховна Рада України; Кабінет Міністрів України; Мінрегіон; профільні агентства	Правова визначеність; гармонізація з європейськими стандартами; зниження регуляторних ризиків; підвищення інвестиційної привабливості
Інституційні	Створення єдиного координаційного органу; міжвідомча взаємодія; розвиток публічно-приватного партнерства; посилення ролі органів місцевого самоврядування у реалізації політики сталого розвитку	Мінрегіон; центральні органи виконавчої влади; органи місцевого самоврядування; бізнес-асоціації	Узгодженість управлінських рішень; уникнення дублювання функцій; підвищення ефективності реалізації державної політики
Цифрові	Використання BIM-технологій; державні цифрові платформи моніторингу будівельних проєктів; електронні реєстри; аналітичні системи підтримки управлінських рішень	Міністерство цифрової трансформації; Мінрегіон; місцеві органи влади; девелопери	Прозорість процесів; підзвітність; зменшення корупційних ризиків; підвищення якості стратегічного планування
Фінансово-економічні	Державне фінансування та субсидії; податкові стимули; «зелені» облігації; державні гарантії; механізми залучення приватних та міжнародних інвестицій	Міністерство фінансів України; державні банки; міжнародні фінансові організації; приватні інвестори	Забезпечення ресурсної спроможності; масштабування проєктів відбудови; довгострокова фінансова стійкість галузі
Ризик-орієнтовані	Кризове управління; сценарне планування; безпекові протоколи; резервні фінансові механізми; оцінка та мінімізація воєнних, логістичних і кадрових ризиків	Кабінет Міністрів України; профільні міністерства; місцеві органи влади; суб'єкти господарювання	Підвищення адаптивності та стійкості галузі; мінімізація втрат; забезпечення безперервності будівельних процесів

Складено автором за даними [2; 4; 7; 12-14; 16]

Запропонована модель відображає системну взаємодію нормативно-правових, інституційних, цифрових, фінансово-економічних та ризик-орієнтованих інструментів і спрямована на забезпечення стійкості, адаптивності та ефективності галузі в умовах воєнного стану та післявоєнної відбудови.

Причинно-наслідковий зв'язок між усіма групами інструментів полягає в тому, що ефективність системи визначається синергією компонентів: відсутність або недостатнє впровадження хоча б одного елемента підриває роботу всієї системи, створюючи ризики неузгодженості, правової невизначеності та фінансових втрат. Запропонована модель передбачає багаторівневу реалізацію засобів публічного адміністрування на національному, регіональному та локальному рівнях із чітким розмежуванням повноважень між суб'єктами управління. Нормативно-правові інструменти формують єдині правила функціонування галузі; інституційні – забезпечують координацію та узгодженість дій; цифрові – прозорість і контроль; фінансово-економічні – ресурсну спроможність; ризик-орієнтовані – стійкість системи в умовах воєнних загроз.

Відсутність або недостатній розвиток хоча б одного з цих компонентів призводить до зниження ефективності всієї системи публічного адміністрування, що підтверджує необхідність саме комплексного, а не фрагментарного підходу. Застосування цієї моделі дозволяє розробляти більш точні стратегічні плани, забезпечувати координацію державних і приватних проєктів, а також інтегрувати «зелені» стандарти та цифрові технології у повсякденну практику публічного адміністрування, що відповідає сучасним викликам та міжнародним практикам управління.

Отже, наукова новизна дослідження полягає у формуванні комплексної моделі засобів публічного адміністрування реалізації політики сталого розвитку будівельної галузі, адаптованої до умов воєнного стану та післявоєнної відбудови. На відміну від існуючих підходів, запропонована модель інтегрує нормативно-правові, інституційні, цифрові, фінансово-економічні та ризик-орієнтовані інструменти в єдину управлінську систему, орієнтовану на відновлення та довгострокову модернізацію галузі.

Висновки. Аналіз сучасного стану будівельної галузі України засвідчив, що вона перебуває у системній кризі, яка має структурний характер і виходить за межі суто економічної площини. Поєднання макроекономічної нестабільності, руйнування інфраструктури, дефіциту інвестицій та трудових ресурсів зумовлює істотне зниження обсягів будівництва та втрату галуззю ролі драйвера економічного зростання. У цьому контексті публічне адміністрування має трансформуватися з інструмента регуляторного контролю на механізм стратегічного розвитку, який інтегрує економічні, екологічні та соціальні цілі.

Аналіз сучасного стану будівельної галузі України засвідчує, що сталий розвиток галузі можливий за умови стратегічної трансформації публічного адміністрування, орієнтованої на інновації, екологію, ESG-принципи та цифровізацію управлінських процесів.

Сама ж інституційна система характеризується розпорошенням повноважень між центральними органами влади, місцевим самоврядуванням і приватним сектором, що призводить до дублювання функцій, неузгодженості рішень і фрагментарного впровадження політики.

Запропонована модель інструментів публічного адміністрування демонструє необхідність комплексного підходу, який включає нормативно-правові, інституційні, цифрові, фінансово-економічні та ризик-орієнтовані механізми. Лише синергія цих компонентів забезпечує сталість, інноваційний розвиток та екологічну безпеку промислових підприємств будівельної галузі, сприяє координації державних і приватних проєктів, інтеграції «зелених» стандартів і цифрових технологій у повсякденну практику управління.

Таким чином, сталий розвиток будівельної галузі України можливий лише через стратегічне публічне адміністрування, яке поєднує інновації, екологічну безпеку, ефективне управління ризиками та інтегровану державну політику, здатну забезпечити відновлення та модернізацію сектору в умовах підвищених ризиків і невизначеності.

Література:

1. Адамська І. Сучасний стан й тенденції розвитку будівельної галузі України / І. Адамська // Галицький економічний вісник. – 2019. – № 5. – С. 7–15. – DOI: https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2019.05.007
2. Боровик М. В., Балкова В. Ю. Особливості управління інформаційно-комунікаційним забезпеченням діяльності підприємств будівельної галузі / М. В. Боровик, В. Ю. Балкова // Стратегічні пріоритети соціально-економічного розвитку в умовах інституційних перетворень глобального середовища : матеріали X міжнар. наук.-практ. конф., м. Одеса, 11 листоп. 2022 р. – Одеса : ОНУ, 2022. – С. 10–13. – Режим доступу: DOI: <https://doi.org/10.36059/978-966-397-254-1-2>
3. Будівництво нового житла скоротилось вдвічі – Держстат. – Режим доступу: <https://www.epravda.com.ua/news/2022/12/16/695106/>
4. Відновити будівництво під час війни: чотири головних виклики. – Режим доступу: <https://mind.ua/openmind/20251137-vidnoviti-budivnictvo-pid-chas-vijni-chotiri-golovnih-vikliki>
5. Данилюк М. М., Дмитришин М. В. Зелене будівництво у досягненні сталого регіонального розвитку / М. М. Данилюк, М. В. Дмитришин // Актуальні проблеми розвитку економіки регіону. – 2020. – Вип. 16, Т. 1. – С. 153–162. – DOI: <https://doi.org/10.15330/apred.1.16.153-162>
6. Допомога світу у відбудові України: стратегічні рішення та конкретні проєкти. – Режим доступу: <https://www.ukrinform.ua/rubric-vidbudova/3701599-dopomoga-svitu-u-vidbudo-vi-ukraini-strategichni-risenna-ta-konkretni-proekti.html>
7. Коба О. В. Ризики і загрози економічної безпеки будівельної галузі України в умовах воєнного стану / О. В. Коба // The 4th International scientific and practical conference “Eurasian scientific discussions”, May 8–10, 2022. – Barcelona, Spain : Barca Academy Publishing, 2022. – С. 367–371. – Режим доступу: https://www.researchgate.net/profile/Ivan-Yatsenko-2/publication/361611196_Misce_sudovo-veterinarnoi_ekspertizi_v_sistemi_sudovih_ekspertiz_ta_li_znacenna_u_sudocinst-vi/links/62bc4bbd93242c74cad767d9/Misce-sudovo-veterinarnoi-ekspertizi-v-sistemi-sudovih-ekspertiz-ta-li-znacenna-u-sudocinst-vi.pdf#page=367

8. Паламарчук О., Петришина С. Будівельна галузь України: стан та прогнози / О. Паламарчук, С. Петришина // Економіка та суспільство. – 2023. – № 51. – Режим доступу: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-51-45>
9. Панухник О., Янчинський В., Курах О. «Зелена» відбудова України: спроможність вітчизняного бізнесу щодо відновлення та подальшого інклюзивного розвитку територій / О. Панухник, В. Янчинський, О. Курах // Галицький економічний вісник. – 2024. – Том 87, № 2. – С. 93–100. – Режим доступу: https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2024.02.093
10. Прогноз розвитку галузі будівництва у 2023 році. – Режим доступу: <https://ua.ifsukraine.com/prognoz-rozvitku-galuzi-budivnictva-u-2023-roci/>
11. Пушкар Т. А. Цифровізація інноваційної діяльності в будівництві / Т. А. Пушкар. – 2024. – Режим доступу: <https://doi.org/10.5281/zenodo.13141194>
12. Радкевич А., Ткач Т., Бородін М., Стрижак С. Перспективи розвитку девелопменту нерухомості в Україні / А. Радкевич, Т. Ткач, М. Бородін, С. Стрижак // Шляхи підвищення ефективності будівництва. – 2025. – Т. 2, № 55. – С. 126–136. – Режим доступу: [https://doi.org/10.32347/2707-501x.2025.55\(2\).126-136](https://doi.org/10.32347/2707-501x.2025.55(2).126-136)
13. Редько К. Ю., Кот М. В. Оцінювання поточного стану та перспектив розвитку «зеленого» будівництва в країнах Європи / К. Ю. Редько, М. В. Кот // Наука та наукознавство. – 2022. – № 2 (116). – С. 48–64. – Режим доступу: <https://doi.org/10.15407/sofs2022.02.048>
14. Сербюгіна Н. В., Вішня Я. С. Вплив рівня інвестування на розвиток будівельної галузі / Н. В. Сербюгіна, Я. С. Вішня // Економіка та підприємництво. – 2022. – № 1 (124). – С. 57–60. – DOI: <https://doi.org/10.32840/1814-1161/2022-1-9>
15. Статті Державного бюджету України на 2023 рік щодо будівництва. – Режим доступу: <https://construction-market.korfor.com.ua/derzhavnyi-biudzhety-ukrainy-shchodo-budivnytstva/>
16. Nazvanov D. Green building: efficiency and implementation principles in Ukraine / D. Nazvanov // Ways to Improve Construction Efficiency. – 2023. – Т. 2, № 52. – С. 161–170. – Режим доступу: [https://doi.org/10.32347/2707-501x.2023.52\(2\).161-170](https://doi.org/10.32347/2707-501x.2023.52(2).161-170)

References:

1. Adamska, I. (2019). Suchasnyi stan y tendentsii rozvytku budivelnol hlazdi Ukrainy [Current state and trends of the construction industry in Ukraine]. *Halytskyi ekonomichnyi visnyk*, (5), 7–15. DOI https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2019.05.007
2. Borovyk, M. V., & Balkova, V. Yu. (2022). Osoblyvosti upravlinnia informatsiyno-komunikatsiynym zabezpechenniam diyalnosti pidpriemstv budivelnol hlazdi [Features of information and communication management in construction enterprises]. In *Stratehichni priorytety sotsialno-ekonomichnoho rozvytku v umovakh instytutstinykh peretvoren' hlobalnoho seredovyshcha: materialy Kh mizhnar. nauk.-prakt. konf., m. Odesa, 11 lystopada, 2022 r.* (pp. 10–13). Odesa: ONU. DOI: <https://doi.org/10.36059/978-966-397-254-1-2>
3. Derzhstat. (2022). Budivnytstvo novoho zhitla skorytylos' vdvichi [New housing construction decreased by half]. Retrieved from <https://www.epravda.com.ua/news/2022/12/16/695106/>
4. Mind. (2025). Vidnovyty budivnytstvo pid chas viiny: chotyry holovnykh vyklykiv [Restoring construction during war: four main challenges]. Retrieved from <https://mind.ua/openmind/20251137-vidnoviti-budivnictvo-pid-chas-vijni-chotiri-golovnih-vyklyki>
5. Danyliuk, M. M., & Dmytryshyn, M. V. (2020). Zelene budivnytstvo u dosiahnenni staloho rehional'noho rozvytku [Green construction for sustainable regional development]. *Aktual'ni problemy rozvytku ekonomiky rehionu*, 16(1), 153–162. DOI: <https://doi.org/10.15330/apred.1.16.153-162>

6. Ukrinform. (n.d.). Dopomoha svitu u vidbudovi Ukrainy: stratehichni rishennia ta konkretni proekty [World support for Ukraine reconstruction: strategic decisions and concrete projects]. Retrieved from <https://www.ukrinform.ua/rubric-vidbudova/3701599-dopomoga-svitu-u-vidbudovi-ukraini-strategichni-risenna-ta-konkretni-proekti.html>
7. Koba, O. V. (2022). Ryzyky i zahrozy ekonomichnoi bezpeky budivelnnoi hlazdi Ukrainy v umovakh voiennoho stanu [Risks and threats to economic security of Ukraine's construction industry under martial law]. In *The 4th International Scientific and Practical Conference "Eurasian Scientific Discussions"* (pp. 367–371). Barca Academy Publishing. Retrieved from https://www.researchgate.net/profile/Ivan-Yatsenko-2/publication/361611196_Misce_sudovo-veterinarnoi_ekspertizi_v_sistemi_sudovih_ekspertiz_ta_li_znacenna_u_sudocinst-vi/links/62bc4bbd93242c74ca-d767d9/Misce-sudovo-veterinarnoi-ekspertizi-v-sistemi-sudovih-ekspertiz-ta-li-znacenna-u-sudocinst-vi.pdf#page=367
8. Palamarchuk, O., & Petryshyna, S. (2023). Budivelna hlazd Ukrainy: stan ta prohnozy [Construction industry of Ukraine: status and forecasts]. *Ekonomika ta suspilstvo*, (51). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-51-45>
9. Panukhnyk, O., Yanchynskyi, V., & Kurakh, O. (2024). "Zelena" vidbudova Ukrainy: spromozhnist' vitchyznianoho biznesu shchodo vidnovlennia ta podal'shoho inkluziynoho rozvytku terytoriy ["Green" reconstruction of Ukraine: domestic business capacity for recovery and inclusive territorial development]. *Halytskyi ekonomichnyi visnyk*, 87(2), 93–100. https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2024.02.093
10. IFS Ukraine. (2023). Prohnoz rozvytku hlazdi budivnytstva u 2023 rotsi [Construction industry development forecast for 2023]. Retrieved from <https://ua.ifsukraine.com/prognoz-rozvitku-galuzi-budivnictva-u-2023-roci/>
11. Pushkar, T. A. (2024). Tsifrovizatsiya innovatsiynoi diyalnosti v budivnytstvi [Digitalization of innovative activity in construction]. <https://doi.org/10.5281/zenodo.13141194>
12. Radkevych, A., Tkach, T., Borodin, M., & Stryzhak, S. (2025). Perspektyvy rozvytku developmentu nerukhomosti v Ukraini [Prospects of real estate development in Ukraine]. *Shliakhy pidvyshchennia efektyvnosti budivnytstva*, 2(55), 126–136. [https://doi.org/10.32347/2707-501x.2025.55\(2\).126-136](https://doi.org/10.32347/2707-501x.2025.55(2).126-136)
13. Redko, K. Yu., & Kot, M. V. (2022). Otsiniuvannia potochnoho stanu ta perspektyv rozvytku "zelenoho" budivnytstva v krainakh Yevropy [Assessment of the current state and prospects of green construction in European countries]. *Nauka ta naukoznavstvo*, 2(116), 48–64. <https://doi.org/10.15407/sofs2022.02.048>
14. Seriohina, N. V., & Vishnia, Ya. S. (2022). Vplyv rinvia investuvannia na rozvytok budivelnnoi hlazdi [The impact of investment level on the development of the construction industry]. *Ekonomika ta pidpryiemnytstvo*, 1(124), 57–60. DOI: <https://doi.org/10.32840/1814-1161/2022-1-9>
15. Korfor. (n.d.). Stati Derzhavnoho biudzhetu Ukrainy na 2023 rik shchodo budivnytstva [State budget articles of Ukraine 2023 regarding construction]. Retrieved from <https://construction-market.korfor.com.ua/derzhavnyi-biudzh-et-ukrainy-shchodo-budivnytstva/>
16. Nazvanov, D. (2023). Green building: efficiency and implementation principles in Ukraine. *Ways to Improve Construction Efficiency*, 2(52), 161–170. [https://doi.org/10.32347/2707-501x.2023.52\(2\).161-170](https://doi.org/10.32347/2707-501x.2023.52(2).161-170)